

Phản ứng dị thường của CSVN quanh vụ dàn khoan HD 981: một kịch bản hay chuyện đấu đá giữa hai phe Dũng–Trọng? Trần Phong Vũ

Phản ứng dị thường của giới cầm quyền CSVN đối với hành vi ngang ngược của Bắc Kinh quanh vụ dàn khoan HD 981 đang thu hút sự quan tâm của công luận khắp nơi. Nhiều câu hỏi được đặt ra:

** Đây là kịch bản Hànội dựng lên nhằm che mắt thế giới và nhân dân trong nước hay là cuộc đấu đá giữa Đảng và Nhà Nước đã đến hồi sinh tử?*

** Bí ẩn nào đằng sau vụ hỏa hoạn thiêu hủy toàn bộ xí nghiệp Bản Đồ ở Đà Lạt sáng Thứ Hai 09-6-2014? Nó có liên quan gì tới ngón đòn chí mạng Bắc Kinh giáng xuống trung tâm quyền lực CHXHCNVN qua quyết định đi bước trước: tố ngược Hànội tại diễn đàn Liên Hiệp Quốc cũng trong ngày xí nghiệp Bản Đồ phát hỏa?*

** Cơ may nào cho cuộc đấu tranh hôm nay trước viễn ảnh vỡ đảng đã cận kề?*

Phản ứng của Hànội

Bộ Chính Trị Cộng đảng. Nếu hiểu rằng khi Điều 4 còn hiện hữu trong cái gọi là Hiến Pháp của CHXHCNVN thì có nghĩa là tất cả ba cơ chế Lập Pháp, Hành Pháp và Tư Pháp chỉ là những hình nộm chịu sự thao túng của đảng CS, trong khi tương quan giữa hai đảng CS Trung Quốc và Việt Nam vẫn là tương quan “chủ/tớ”. Từ đây sự căm lạng của TBT Nguyễn Phú Trọng trước sự kiện Bắc Kinh ngang ngược đưa giàn khoan HD 981 vào vùng đặc quyền kinh tế Việt Nam ngày 02-5-14 và thái độ “cắm khâu” của Bộ Chính Trị CSVN tại Hội nghị Trung Ương 9 khai diễn 6 ngày sau đó được coi như tiền đề giúp công luận thấu hiểu những sự thật ẩn giấu bên trong và đằng sau trận chiến bằng “võ mồm” đầy mâu thuẫn của vài khuôn mặt đầu sỏ trong bộ máy cầm quyền Hànội.

Guồng máy cầm quyền. Những khuôn mặt biểu tượng cho guồng máy cầm quyền Hànội gồm chủ tịch nước Trương Tấn Sang, chủ tịch QH Nguyễn Sinh Hùng và người cầm đầu hành pháp Nguyễn Tấn Dũng. Đối lại với thái độ “ngậm miệng ăn tiền” của hai ông Sang, Hùng, vai trò Nguyễn Tấn Dũng bỗng rực rỡ sáng về những những lời tuyên bố khác lạ của ông. Ngày 11 tháng 5, dù hơi muộn nhưng tại hội nghị thượng đỉnh ASEAN lần thứ 24 ở Myanmar, lần đầu tiên ông đã dám lên tiếng tố cáo hành vi xâm lược của Trung Quốc và kêu gọi sự ủng hộ của quốc tế. Tiến thêm một bước, trong cuộc gặp gỡ Tổng Thống Phi Luật Tân ở Manila, Nguyễn Tấn Dũng mạnh mẽ tuyên bố là Hànội sẽ cùng với Phi đưa đơn kiện Bắc Kinh ra tòa án quốc tế. Ngày 21 tháng 5, trả lời câu hỏi qua email của các hãng thông tấn AP và Reuters, ông Thủ tướng đề cập đến việc sẽ sử dụng pháp lý theo luật pháp quốc tế, để đấu tranh với Trung Quốc, nhưng khi lên tiếng với báo chí trong nước, ông uốn lưỡi nói lại là việc kiện Bắc Kinh đang chờ quyết định của Trung Ương Đảng! Ông Dũng bị ép nói như thế hay muốn đẩy TBT Nguyễn Phú Trọng vào thế tiến thoái lưỡng nan?

Trong cuộc phỏng vấn của TTX Bloomberg News ngày 31/05/2014, ông Dũng tuyên bố là Việt Nam đã “chuẩn bị” sẵn sàng các luận cứ để kiện Trung Quốc ra trước một tòa án quốc tế về vụ đặt giàn khoan Hải Dương 981 trong khu vực thuộc vùng đặc quyền kinh tế và thềm lục địa Việt Nam.

Tuy nhiên, cho đến lúc chúng tôi viết những giòng này, chuyện đưa Bắc Kinh ra tòa vẫn chưa hề thấy Hànội động tĩnh. Trong khi ấy, kẻ xâm lăng là Trung Quốc lại đi bước trước qua quyết định chính thức lên tiếng tố ngược lại chế độ Hànội tại diễn đàn Liên Hiệp Quốc hôm 09-6 vừa qua.

Điều khiến cho công luận quốc tế ngạc nhiên là cũng ngày 31-5-2014, trong diễn từ đọc tại Đối Thoại ShangriLA 13, tướng Phùng Quang Thanh, Bộ Trưởng Bộ Quốc Phòng CSVN đã có những ngôn từ hòa hoãn, mềm mỏng –nếu không muốn nói là quy lụy, yếu hèn- đến lố bịch, khi bày tỏ quan điểm về chuyện Bắc Kinh điều dàn khoan HD 891 vào

vùng đặc quyền kinh tế của Việt Nam. Ông ví von: "... ngay ở trong quốc gia, hay mỗi gia đình cũng còn có những mâu thuẫn, bất đồng, hướng chỉ là các nước láng giềng với nhau còn tồn tại tranh chấp về biên giới, lãnh thổ, hoặc va chạm là điều khó tránh khỏi".

Chưa hết, ở một đoạn khác, người cầm đầu Bộ QP trong chính phủ của ông Dũng còn nói: "**Quan hệ giữa Việt Nam và nước bạn láng giềng Trung Quốc về tổng thể trên các mặt đang phát triển tốt đẹp**". Về điểm này, người ta không thể không nêu lên câu hỏi: Khi Bắc Kinh đã công khai lộ rõ mặt thật của kẻ cướp ngày qua hàng vi ngang nhiên đưa một dàn khoan khổng lồ vào thăm dò dầu khí ngay trước cửa ngõ Việt Nam, với trên 100 con tàu được trang bị cùng mình, mà kẻ có trách nhiệm bảo vệ quê hương, lãnh hải còn trơ trẽn nói tới một thứ quan hệ tốt đẹp với quân cướp nước thì kẻ ấy là hạng người nào, đang khom lưng phục vụ ai?

Đối chiếu với những lời tuyên bố mạnh mẽ mang tính cam kết với các lân quốc trong một vùng biển đang bị Bắc Kinh chèn ép của thủ tướng Nhật Bản và Bộ Trưởng Quốc Phòng Hoa Kỳ trước đó, nhiều người cho rằng, thái độ vuốt ve Bắc Kinh của tướng Phùng Quang Thanh đã "đưa Hoa Kỳ và Nhật Bản vào thế việt vị tại Biển Đông". Và sự kiện này lợi hại ra sao (?) cho ai? Trong câu hỏi đã có sẵn câu trả lời.

Riêng với người cầm đầu hành pháp CSVN, nhất thời người ta không giấu diếm sự hoài nghi về một kịch bản được đảng và nhà nước CSVN dàn dựng, tung hứng để câu giờ và cũng để bịt mắt công luận. Với đồng bào trong và ngoài nước, sự lên tiếng mạnh mẽ của Nguyễn Tấn Dũng phải chăng chỉ nhằm mục đích trước mắt là hạ nhiệt bầu không khí sục sôi tinh thần yêu nước trong quần chúng, đặc biệt giới trẻ, mà qua những phản ứng quyết liệt, cuồng nộ của các đoàn biểu tình hôm Chúa Nhật 11-5-2014 và những ngày kế tiếp, ông Dũng đã đo lường được? Với dư luận quốc tế, đây là một phương kế để tô vẽ nên một bộ mặt tạm coi được của một chính quyền còn có đôi chút liêm sỉ.

Thấy gì từ hai biển cổ ngày 09-6?

Vụ hỏa hoạn bất ngờ xảy ra sáng sớm hôm Thứ Hai, 09-6-2014 (mà theo trang mạng của ông Nguyễn Tấn Dũng, có khả năng thiêu hủy toàn bộ những bản đồ quý giá chứng minh chủ quyền biển đảo của Việt Nam!!!) và việc Bắc Kinh đưa đơn tố ngược Hànội trong cùng một ngày, nói lên điều gì?

Tòa nhà bốc cháy dữ dội lúc 2 giờ sáng Thứ Hai 09-6-2014

Trong bài viết mang tựa đề "*Nửa đêm, ai thò bàn tay nhám nhúa đốt cháy Xí nghiệp Bản đồ?*", mạng lưới mang tên Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng công khai chỉ danh Trung Quốc nhúng tay vào vụ này. Hàm ẩn trong lời cáo buộc ai cũng hiểu đối tượng trực tiếp được nhắm tới là những khuôn mặt lớn trong Bộ Chính Trị đảng CSVN, những kẻ đã

được Bắc Kinh cấy vào để cam phận làm thân tôi đòi cho cộng đảng Trung Quốc lâu nay. Dĩ nhiên, trong đó có cả ông Nguyễn Tấn Dũng. Tuy vậy, đặt vào bối cảnh Việt Nam hiện nay, rõ ràng là ông Dũng muốn chĩa mũi dùi vào TBT Nguyễn Phú Trọng.

Dù vẫn còn nhiều ràng buộc trong hệ thống đảng, nhưng ông Dũng đang có nhu cầu phải tránh xa đảng hơn ai hết. Tránh xa để hy vọng rời khỏi lưng cộp cách an toàn. Tại sao? Vì so với những nhân vật khác, gia đình và chính nhân thân ông đang trở thành đối tượng ganh ghét trong nội bộ đảng. Nguyễn Thanh Phương và con rể ông hiện nắm giữ nhiều doanh nghiệp lớn, có những liên hệ chằng chịt với những vụ làm ăn bất chính của Bầu Kiên, người vừa bị kết án tù 30 năm. Người con trai trưởng hiện là Thứ trưởng trong nội các của ông và đang gấp ghe tiến vào Trung ương Đảng năm 2016. Người con thứ hiện nắm Đoàn Thanh Niên CS, một vị trí mà tất cả các “Con Ông Cháu Cha” đều thèm muốn. Cũng đừng quên ông từng bị Quốc Hội bỏ phiếu tín nhiệm rất thấp tiếp đó lại bị Hội nghị Trung ương 7 tìm cách loại bỏ, nhưng may mắn thoát hiểm. Tại Hội nghị Trung ương 8, ông qua mặt TBT Trọng trong việc tiến cử thành công hai con gà của ông vào Trung ương Đảng. Từ đây, Nguyễn Phú Trọng và Nguyễn Tấn Dũng trở thành hai kẻ thù không đội trời chung. Điều trớ trêu là đụng tới Nguyễn Phú Trọng cũng có nghĩa là đụng tới đảng CS, điều Bắc Kinh không thể chấp nhận. Và đây chính là lý do sâu xa khiến Nguyễn Tấn Dũng phải tìm đường thoát hiểm

Những tiếng nói lạ tai do ông cất lên tại diễn đàn Đối thoại ShangriLA năm trước, trong Thông Điệp đầu năm âm lịch vừa qua và trong vụ HD 981 hiện nay chính là những chỉ dấu cho mọi người thấy ông Dũng muốn gì.

Chuyện ông Dũng muốn gì là chuyện của ông ta. Khi nhân mạnh tới những sự kiện này, người viết muốn thông tri đề công luận thấy rõ: cuộc tranh chấp quyền lực giữa các phe phái trong đảng CSVN là có thực và hiện nay nó đã đi tới tình trạng mất còn!!!

Từ xa đảng, bỏ đảng đến vỡ đảng

Trong mấy ngày qua, một cuộc hội thảo đề bàn về vấn đề “Thoát Trung” đã được tổ chức ở Hà Nội với sự tham dự của những thành phần trí thức. Nhiều người đã công khai lên tiếng cho rằng: muốn “Thoát Trung”, điều kiện tối yếu là phải “Thoát Cộng”. Điều này được hiểu là để dọn đường cho việc thoát khỏi sự chi phối nham hiểm, độc ác của Trung Cộng, cần phải tiêu trừ chủ nghĩa Mác-xít Lê-nin-nít ngay trên đất nước chúng ta.

Quan niệm này không xa lạ đối với chính những đảng viên cộng sản. Từ khi ác đảng này được ông Hồ du nhập vào Việt Nam, cụ thể là sau ngày 30-4-75, không ít những đảng viên đã mặc nhiên xa đảng và con số những người âm thầm hoặc công khai xé bỏ thẻ đảng càng ngày càng nhiều. Chỉ cần nhìn vào trường hợp nữ BS Dương Quỳnh Hoa từng rời bỏ đảng cộng sản từ ba chục năm trước, nhưng vì một lý do ràng buộc nào đó đã phải cam kết không tuyên bố công khai, khác hẳn trường hợp các ông Nguyễn Hộ, Trần Bạch Đằng, Nguyễn Văn Trấn hay tướng Trần Độ, nhạc sĩ Tô Hải..., là người ta thấy được thực trạng suy thoái lần hồi của cộng đảng VN ra sao.

Gần đây, sau khi ông Lê Hiếu Đằng minh danh công bố với đồng bào cả nước quyết định ra khỏi đảng, lần lượt tiến sĩ Phạm Chí Dũng, bác sĩ Nguyễn Đắc Diên, phó ngoại giao Đặng Xương Hùng, nguyên Tổng Lãnh Sự của Hà Nội tại Geneve, Thụy Sĩ đã công khai từ bỏ đảng cộng sản. Theo nhận định của tiến sĩ Phạm Chí Dũng sau một chuyến viếng thăm miền Bắc thì con số những đảng viên bỏ sinh hoạt, nghĩa là mặc nhiên ra khỏi đảng không thông báo lên rất cao. Riêng những đảng viên hồi hưu âm thầm rời đảng, theo ước tính của ông Dũng, lên tới phân nửa.

Tưởng cũng cần nói tới trường hợp những thành phần trên danh nghĩa tuy còn ở trong đảng nhưng qua ngôn ngữ và hành động gần như đã minh nhiên đi ngược lại đường

hướng chủ trương của đảng, nếu không muốn nói là chống đảng. Tuyệt đại đa số thành phần này thuộc giới trí thức hoặc nhà báo. Có những người hiện vẫn còn hành nghề, nhưng luôn bị đặt trong vòng nhắm của tai mắt chế độ. Có người bị mất việc như trường hợp nhà báo trẻ tuổi Nguyễn Đắc Kiên đã bị đuổi khỏi tờ báo nhà nước anh đang phục vụ với tư cách công chức biên chế, chỉ vì đã công khai viết bài hài tội TBT Nguyễn Phú Trọng. Cũng có những người đã phải vào tù, lãnh án như trường hợp Trương Duy Nhất, Phạm Việt Đào, Ba Sàm Nguyễn Hữu Vinh v.v... Nói tới trường hợp Ba Sàm Nguyễn Hữu Vinh, chúng ta không thể bỏ quên trường hợp luật sư Cù Huy Hà Vũ vì cả hai đều thuộc diện “Thái Tử Đảng”¹. Ba Sàm là con trai Bộ trưởng Nguyễn Hữu Khiếu, từng một thời giữ chức đại sứ toàn quyền của Hànội ở Mạc Tư Khoa, và luật sư Hà Vũ là con trai nhà thơ Cù Huy Cận, người giữ chức Bộ trưởng bên cạnh ông Hồ trước đây.

Sự kiện Cù Huy Hà Vũ bị bắt và bị kết án 7 năm tù năm 2011 và trường hợp Ba Sàm Nguyễn Hữu Vinh bị bắt khẩn cấp hôm 05-5 vừa qua, là những trường hợp “chẳng đặng đừng” đảng và nhà nước phải xuống tay. Vì họ đều là “vốn quý” của đảng, có ảnh hưởng lớn trong đảng, bao gồm những nhân vật trong Bộ Chính Trị. Nhưng đã được coi là “vưu vật” của đảng như thế mà lại có hành vi chống đảng, nhất là chống quan thầy Đại Hán, thì dù với giá nào họ phải bắt, vì hành vi và tiếng nói phản kháng của hai nhân vật này không chỉ ảnh hưởng tới quần chúng trong nước mà còn tác động mạnh mẽ tới những trung tâm quyền lực của đảng, từ đây có thể dẫn tới nguy cơ bẽ đảng. Ngoài việc bịt miệng các đấng sự, việc tổng xuất luật sư Hà Vũ qua Mỹ -khi vì nhu cầu thỏa mãn đòi hỏi quốc tế phải trả tự do trước thời hạn cho ông- và quyết định bắt khẩn cấp Ba Sàm còn là một cách để hù dọa đảng viên các cấp đảng chân trong chân ngoài, nói cách khác đang có tư tưởng xét lại, muốn bỏ đảng.

Cơ may nào đang mở ra cho chúng ta?

Tất cả những dữ kiện vừa trình bày mở ra cho chúng ta một vận hội mới mà những năm trước chưa hề có. Qua những bài viết và những lần lên tiếng đó đây, đặc biệt những dịp trao đổi cùng các bạn trẻ trên các Diễn Đàn Paltalk, chúng tôi từng công khai bày tỏ suy nghĩ là cuộc tranh đấu này thành hay bại, phải do đồng bào trong nước chủ động với vai trò tiếp lửa, yểm trợ nhiệt thành của tập thể người Việt hải ngoại. Tuy nhiên, với một nhà nước bị vây hãm trong vòng kìm kẹp độc tài tàn ác cộng sản “hèn với giặc, ác với dân” như lâu nay, mọi manh động của đồng bào đều rất dễ bị đàn áp, bách hại, nhất là khi CSVN còn là một khối như những thập niên đầu, còn được Bắc Kinh làm chỗ dựa lưng.

Đến nay, cuộc diệm đã xoay chiều. Tình trạng đấu đá trong nội bộ đảng và nhà nước CSVN ngày một quyết liệt với những dự báo về một nguy cơ vỡ đảng cận kề trong khi chính quan thầy của Hànội, không những đã hiện nguyên hình là kẻ cướp lại còn công khai phản bội đàn em... thì quả là cơ may “ngàn năm một thuở” cho một cuộc cách mạng toàn dân để tiêu trừ thù trong giặc ngoài.

Và đây chỉ còn là vấn đề thời gian và sự quyết tâm của mọi người.

Nam California, những ngày trung tuần tháng 6-2014
TPV

¹ Danh xưng “Thái Tử Đảng” xuất phát từ Trung Quốc để chỉ loại “Con Ông Cháu Cha”, hậu duệ của những tay đầu sỏ trong đảng, từng giữ những chức vụ quan trọng như Ủy Viên Trung Ương Đảng, Thủ Tướng hoặc Bộ Trưởng trong chính quyền.

